

Article personal

Per influència des mallorquí, a Tàrbena es diu s' **article personal**, que posem sempre davant des noms propis (**en, la, l'**). Com ara: *en Jaume, la Carme, l'Albert, l'Àngela*.

Quan s'unix a ses preposicions, s'article *en* no sempre forma paraules contractes, o no sempre es marquen per escrit. Fixeu-vos bé:

--**a + en**. No contreu (no **an, a'n*), en aquest sa pronunciació de sa preposició és /an/, com succeïx també davant de s'article o demostratiu. En escrits dialectals mallorquins sol escriure's **an en**. Una altra proposta literària seria escriure simplement **a en**, com dicta sa normativa.

"*An en Fran li fa mal un queixal*".

--**de + en > d'en**: (no **den*)

"*Aqueix anorac blau és d'en Felip*".

--**per + en > p'en**: (no **pen*). No és una forma normativa, però és totalment paral·lela a *d'en*.

"*Aquest tros el guardarem p'en Mateu*".

--**ca + en > can**:

"*Hui soparem a can Joan*".

A Mallorca sa forma d'aquestos articles és **en, na, n'** (com ara: *en Tomeu, na Joana, n'Antoni, n'Aina*), que és sa des català antic. A Tàrbena conservem una forma un poc modificada, però de gran interès, que coincidix amb sa manera de parlar de Girona. En algunes localitats de la Marina Alta on també es fa servir aquest article (com ara Xaló o Pedreguer), sa forma és més evolucionada: **el, la, l'**.